

KURIER CZESTOCHOWSKI

CENA PRENUMERATY: miesięcznie z przesyłką pocztową 6.— zł. z odnośnikiem do domu 5.— zł. dla odbierających pismo na miejscu 4.50 zł. — Cena pojedynczego numeru 20 groszy. — Gazeta ukazuje się codziennie, z wyjątkiem niedziel i świąt. W wypadku działania siły wyższej lub innych czynników, administracja pisma nie jest zobowiązana do przesyłania innego wydawnictwa w zamian za niedostarczone.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: CZĘSTOCHOWA, III ALEJA Nr 52, TELEFON 22-45. Godzinę przyjęć Redakcji codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt od godz. 12-ej do godz. 13-ej. Korespondencja, a nie zamówione przez Redakcję rękopisy, będą zwracane autorem jedynie wówczas, gdy dołączone zostaną znaczki pocztowe na opłacenie przesyłki zwrotnej.

CENY OGŁOSZEŃ: według cennika Nr 1: Za wiersz milimetrowy w części ogłoszeniowej 34 gr. Za ogłoszenia dla poszukujących pracy oraz ogłoszenia rodzinne, ceny niższe. Drobne ogłoszenia: za słowo 24 gr. Wyrazy ponad 15 liter liczą się podwójnie. Nagłówki (tłustym drukiem, najwyżej dwa) 40 gr za wyraz. — Opłaty dodatkowe: Ogłoszenia, umieszczone w miesiąc specjalnie wskazanym — 25 procent drożej. Ogłoszenia, których wykonanie przedstawia szczególne trudności, 25 proc. drożej. Przy ogłoszeniach kilkakrotnych rabat. Termin przyjmowania ogłoszeń do najbliższego wydania: godz. 18-ta po południu. Konta bankowe: Pocztowe Konto Czek: Warszawa Nr 656. Emissionsbank, Oddział w Częstochowie, K. K. O. w Częstochowie.

Nr 190

Częstochowa, piątek 15 sierpnia 1941 r.

Rok III (XXXVI)

Bolszewicy cofają się do portów Morza Czarnego

Patriarcha Jerozolimy przeciwny żydowskiej Palestynie Interwencja pokojowa Ojca Świętego

**Pius XII osobiście przyczynił się do likwidacji sporu między Peru i Ekwadorem
Watykan nie posiada floty — Msgr. Barlassina potwierdza pogłoski**

Fakty obalają twierdzenia anglo-sowieckie o sytuacji w Smoleńsku

Mediolan, 14 sierpnia. — Papież Pius XII przyczynił się osobiście — jak podaje dziennik turyński „Stampa” — z kół watykańskich — u prezydenta Peru i Ekwadoru, oraz u rządów Argentyny, Brazylii i Stanów Zjednoczonych do przyjacielskiego zlikwidowania sporu pomiędzy Peru i Ekwadorem. Dlatego wiadomość o zawieszeniu broni została w stolicy Piotrowej przyjęta z żywym zadowoleniem.

Rzym, 14 sierpnia. — W związku z pogłoskami rozsiewanymi przez dzienniki

amerykańskie, jakoby władze Watykanu nosiły się z zamiarem zbudowania kilku okrętów, któreby pod flagą watykańską zaopatrywały miasto watykańskie w potrzebne towary, donoszą z dobrze poinformowanych źródeł, iż wiadomości te pozabawione są wszelkich podstaw.

W noc z na niedzielę doszło w Vichy do ekscesów antyżydowskich. Nieznani demonstranci podłożyli pod synagogę ładunek wybuchowy, który wczoraj rano wśród olbrzymiego huków eksplodował, niszcząc przy tym wejście do Synagogi oraz wielką ilość szaf.

Protest Watykanu pod adresem Brytanii

Anglicy usiłują stworzyć „królestwo żydowskie” — Żadną miarą nie godzi się czynić takie zbezczeszczenie Ziemi Świętej

Rzym, 14 sierpnia. — Monsignore Barlassina, patriarcha Jerozolimy przesłał Watykanowi wyczerpujące sprawozdanie na temat stosunków między Żydami a Anglikami w Palestynie. W sprawozdaniu tym potwierdza on fakt, że Anglicy czynią przygotowania do utworzenia w Palestynie królestwa żydowskiego. Watykan zwrócił uwagę rządowi angielskiemu na fakt, że żadną miarą nie zgodzi się na uznanie królestwa żydowskiego na ziemi palestyńskiej, na której znajduje się wiele miejsc, uznanych i czczonych przez świat katolicki jako miejsca święte.

dy brał on udział w akcji okupowania greckiej wyspy Kefalonii. Większość jego lotów bojowych miała miejsce nad greckimi terenami wojny, w szczególności nad Janiną, Tatoi, Prewezą, Kalibakami, Argirocastro i in.

205 ton bomb

zrzucono na Moskwę

Znajdujący się co noc nad Moskwą lotnicy niemieccy zrzucają za każdą bombą tam bytnością 60, 35, 70 i 40 ton bomb, czyli ogólnie dotychczas zrzucono na Moskwę 205 ton bomb różnego kalibru. Straty sowieckiego przemysłu zbrojeniowego są olbrzymie.

ADMIRAL DARLAN

CZUWA NAD FRANCJĄ

Mianowano go ministrem obrony kraju Vichy, 14 sierpnia. — Wicepremier admirał Darlan — jak urzędowo komuni-

Kancelarz Hitler w Kwaterze Głównej grupy „Południe”. — Na prawo marszałek polny v. Rundstedt, w środku marszałek polny Keitel.

kuja — mianowany został ministrem obrony krajowej. Nowy ten resort powołano do życia na mocy dekretu, ogłoszonego we wczorajszym wydaniu urzędowego dziennika ustaw. Ministrowi obrony krajowej bezpośrednio podlegają wszyscy kierownicy sekretariatu stanu sił zbrojnych oraz sekretariat stanu dla spraw kolonii. Poza tym powołano do życia dwa nowe ministerstwa państwowe, które obje-

Jak wygląda Smoleńsk

Władze niemieckie umożliwiły szeregowi zagranicznych dziennikarzy wyjazd i zwiedzenie Smoleńska. Dzienniki zagraniczne przy użyciu obecnie ciekawych sprawozdań swych korespondentów, którzy opisują w nich swoje wrażenia i spostrzeżenia. M. in. ukazujący się w Madrycie dziennik ABC publikuje reportaż swego hiszpańskiego korespondenta, redaktora Miquelarena, który poniżej cytujemy:

„Nasz samolot unosi nas w niezwykle szybkim tempie i tak nisko płyniemy nad ziemią, że niemal zawadzamy o wierzchołki drzew, przenosząc nas niemal w samo serce frontu bojowego. Ze Smoleńska jako miasta nie wiele pozostało po niemieckiej akcji bombardującej i wielkim pożarze, wzniesionym przez wycofujących się bolszewików i po trzy dni trwałym ostrzelaniu go przez sowiecką artylerię. Te bojowe działania zamieniły Smoleńsk w potworne miasto szkieletów, przypominające raczej kupa gruzów. Pozostał jedynie las cełnych komitów, jako jedyna pozostałość no drewnianych domach mieszkających. Ocalali natomiast hotel „Smoleńsk”, budynek banku państwowego i katedra, zamieniona przez bolszewików na muzeum bezbożności. Z około 160.000 mieszkańców przed wojną pozostało około 20.000, gdyż reszta uciekła w chwili gdy Smoleńskowi groziła ruina wskutek pożaru. Spotyka się kobiety w podszewkach wieku krecające się wśród ruin domów i czyniące tam poszukiwania oraz chłopów w wieku 12 do 15 lat, których wygląd i ubrania są godne pożałowania. Bawią się oni wśród ruin domostw oburzając się wzajemnie odłamkami cegieł.

Mimo trwania działań wojennych nie słyszy się strzałów a nawet odległego huków dział. Ta cisza i promienie słoneczne kryją w sobie dramat miasta-szkieletu, nad którym rozpościera się spokój, panujący w ciszy. Jeśli Anglicy są zdania, że Smoleńsk znajduje się nadal w rękach sowieckich, to niezawodnie muszą mieć powody do takiego twierdzenia i zapewne wiedzą do jakiego gatunku należy to twierdzenie humoru. Ja osobiście, będąc w Smoleńsku wiem tylko jedno, że obecnie Smoleńsk

Księga lotów ś. p. kpt. Mussoliniego

Brał on udział w 31 przedsięwzięciach bojowych

Rzym, 14 sierpnia. — Jak wynika z zapisów Księgi lotów tragicznie zmarłego Brunona Mussoliniego, które opublikowały wszystkie dzienniki włoskie, brał on

ś. p. kpt. Bruno Mussolini

udział w 31 przedsięwzięciach wojennych. Suma lotów przekracza 80 godzin. Pierwszy bojowy lot Brunona Mussoliniego odbył się 29 sierpnia 1940 r. przy okazji bombardowania Malty — natomiast ostatni odbył się w dniu 30 kwietnia 1941 r., kie-

Sprawa Smoleńska

W dniu 18 lipca niemiecki komunikat wojenny donosi:

Smoleńsk, zajęty przez nieprzyjaciela, został zajęty w dniu 16 lipca. Wszelkie wysiłki nieprzyjaciela, by miasto to z powrotem odzyskać, speliły na niczym.

W poniedziałek dnia 11 sierpnia w godzinach południowych londyńska służba informacyjna podawała:

„Smoleńsk znajduje się nadal, jak dotychczas w rękach sowieckich”.

W godzinach wieczornych tego samego dnia donosiła bostońska służba informacyjna:

„Już w 16 lipca podawali Niemcy, iż zdobyli Smoleńsk, lecz do dziś dnia jeszcze miasta tego nie zajęli”.

O godz. 22 min. 30 angielska służba informacyjna powtórzyła:

„Wbrew twierdzeniom niemieckim Smoleńsk znajduje się ciągle jeszcze w rękach bolszewickich”.

W tej samej godzinie natomiast zagraniczni dziennikarze, którym wydział prasowy Rządu Rzeszy dał sposobność udania się do Smoleńska, znajdowali się znów w powrotnej drodze do Berlina, skąd obecnie mogą udzielać informacji, kto w rzeczywistości znajduje się w Smoleńsku.

O godz. 19 min. 45, a więc prawie trzy godziny przed doniesieniem angielskim jakoby Smoleńsk znajdował się w rękach sowieckich, jedna z północno-amerykańskich rozgłośni podawała:

„Smoleńsk znajduje się faktycznie w rękach niemieckich. Donosi o tym sprawozdawca „Associated Press”, który wydał komunikat o Smoleńsku.”

O godz. 23 min. 11 tego samego dnia podawała następnie bostońska służba informacyjna:

„Smoleńsk znajduje się w rękach niemieckich”.

nie ma już nie wspólnego z frontem oraz to, że niemieccy żołnierze, których się tu spotyka są ludźmi, przybywającymi z przednich linii bojowych, by tu spędzić wolne od służby chwile. Od momentu zajęcia przez niemieckie wojsko Smoleńska nie znalazł się ani raz w rękach bolszewików.

Pewien niemiecki oficer rozmawia z nami na tarasie hotelu „Smoleńsk“, opowiadając o przebiegu walk pod tym miastem. Niemieckie oddziały zjawiały się tu w nocy z 14 na 15 lipca i zajęły plac Motowata oraz ten hotel. W dniu 16 lipca rozgorzały walki uliczne, w toku których nieprzyjacieli bronili każdego domu. Bój ten trwał około 24 godzin. Wprawdzie bolszewicy starali się do dnia 24 lipca uczynić zadość rozkazowi Timoszenki, aby — nie licząc się z ofiarami — za wszelką cenę odzyskać utracony teren, ale nawet godziny i minuty nie mieli sposobności żołnierze szczęścia, aby dołączyć do wojska niemieckiego. Smoleńsk dostał się w ich ręce. Rozkaz Timoszenki nie doczekał się realizacji.

Muzeum bezbożnicze w katedrze

Prócz jeńców nie widać w Smoleńsku żadnych bolszewików

Rzym, 14 sierpnia. — W odpowiedzi na bezczelne kłamstwa Churchilla, stwierdza również

niedwuznacznie sprawodawca specjalny „Popolo di Roma“, który brał udział, w podróży dziennikarzy zakazanych do Smoleńska, iż mimo twierdzenia agitacji nieprzyjacielskiej, jakoby Smoleńsk jeszcze był nadal w rękach sowieckich, nie widział on nigdzie ani jednego bolszewika, z wyjątkiem oddziału brudnych jeńców.

Przednie linie sowieckie — tak czytamy w dalszym ciągu w tym sprawozdaniu — muszą być bardzo oddalone, gdyż nie słychać tutaj już wcale huk armat, Ludność, a właściwie nieliczni mieszkańcy, którzy pozostali w mieście lub powrócili z okolicznych lasów, do których poprzednio uciekli, błądzą ulicami i przeszukują gruzy domów.

Nie wiele domów pozostało całych. Można powiedzieć, iż wskutek ognia artylerii oraz wskutek pożarów wzniesionych przez wycufolanych się bolszewików, zniszczono co najmniej 90, a ile nawet nie 99 proc. wszystkich domów, które zwłaszcza ze były z drewna, doszczętnie spalone. Ostały się jedynie kominy. Nad Dnieprem, który tutaj jest najwyżej na 50 m szeroki wysadzono wszystkie budynki w powietrze z wyjątkiem jednego, który został śmiałym wypadem wzięty przez żołnierzy niemieckich. Przez tego utrzymała się katedra, która bolszewicy zamienili na muzeum bezbożnicze.

Sukcesy Finów i małe straty Węgrów

Lotnictwo Finlandii zadało dotkliwe ciosy flocie powietrznej i morskiej Sowietów. Wśród Honwedów panuje wzorowy zapal bojowy

Helsinki, 14 sierpnia. — Z państwowego fińskiego biura informacyjnego donoszą urzędownie: Nasze samoloty myśliwskie oraz nasza artyleria przeciwlotnicza zestrzeliły dotychczas 262 samoloty nieprzyjacielskie. W liczbie tej nie mieści się samoloty, które zostały uszkodzone oraz zniszczone w czasie bombardowania lotnisk nieprzyjacielskich.

Przy użyciu różnego rodzaju broni naszych artylerii marynarki, min, torped, bomb wodnych itd. zniszczono z całą pewnością do tej pory mniej więcej 15 statków nieprzyjacielskich. Wśród zatopionych okrętów znajdują się pomiędzy innymi trzy łodzie podwodne, dwa mniejsze okręty wojenne oraz sześć transportowców. Dwa transportowce nieprzyjacielskie poważnie uszkodzone.

Wyrzucane stale na brzeg fiński części okrętów, stery, pasy ratunkowe itd. są ponadto dowodem tego, iż liczba zniszczonych statków nieprzyjacielskich w rzeczywistości jest o wiele wyższa. Własnych strat w okrętach wojennych nie poniesiono. Również nasza marynarka handlowa strzeżona przez jednostki marynarki wojennej w dalszym ciągu bez poniesienia jakiegokolwiek szkody kontynuowała normalnie swoje podróże.

Nowa przegrana „Royal Air Force“

Zniszczenie samolotów brytyjskich przez myśliwców i artylerię przeciwlotniczą. Wzięcie do niewoli znaczących świadczeń

Berlin, 14 sierpnia. — Lotnictwo brytyjskie zapłaciło za swoje bezskuteczne próby ataku na wybrzeże kanału oraz za chłodni teren Rzeszy dotkliwe straty. Zanim załogi zdołały przystąpić do wykonania swych zadań bojowych zostały zaatakowane i zniszczone przez myśliwców i artylerię przeciwlotniczą. Nielicznym tylko lotnikom brytyjskim udało się wyskoczyć przy pomocy spadochronu.

Poniżej podani piloci brytyjscy byli na oczyma świadkami dotkliwych klęsk, jakie ponosi stale lotnictwo brytyjskie wskutek ognia niemieckiej obrony przeciwlotniczej: ppor.-pilot Graham Gilbert, Fairley Draper z Fawkhams (Kent), Ivybank i pilot oficer Frank Kennet Thornton, numer rozpozn. 66 676 z Northbich (Cheshire), Jacklans Davenham. Trzech tych oficerów przetransportowano do niemieckiego obozu jeńców.

„Przekazanie“ do sądu wojennego

Poszukuje się „winnych“ załamania się armii

Nie mogli donosić o nakazanych z góry zwycięstwach — Rozpaczyliłe położenie wojsk sowieckich

Berlin, 14 sierpnia. — Charakterystyczne światło na rozpaczyliłe położenie wojsk sowieckich rzuca rozkaz 20 armii sowieckiej, który wpadł w ręce niemieckie w czasie walk na północny wschód od Smoleńska. W obliczu beznadziejnej sytuacji bolszewicy widocznie zaczynają szukać „winnych“ załamania się armii sowieckiej. Stawiają oni oficerów i dowódców wojsk przed sądem wojennym ponieważ nie mogli meldować o nakazanych im przez władców moskiewskich zwycięstwach.

Odwołany rozkaz brzmi następująco: „Do wszystkich formacji dwudziestego armii. Za tchórzostwo i wywołanie nastroju panicznego w czasie wykonywania rozkazów bojowych usunąć się ze stanowisk oraz przekazać sądowi wojennemu:”

dowódcę 34 pułku pancernego (17 dywizja pancerna) płaty korpus mechanicznego, porucznika Lajpina, dowódcę batalionu w 33 pułku pancernym (17 dywizja pancerna), porucznika Platina, oraz zastępcę dowódcy batalionu wywiadowczego 17 dywizji pancernego kapitana Czurnakoffa.

Rozkaz został podany do wiadomości całemu korpusowi dowódców aż do dowódcy plutonu włącznie.

Rozkaz podpisany jest przez „członka rady wojennej armii“ komisarza korpusu Semjenowskij, oraz kontrasygnowany przez naczelnego dowódcę 20 armii generała por. Kureczkina. Poza tym podpisał musiel rozkaz szef sztabu 20 armii generał major N. Korniejew i „szef oddziału nadzorującego przy armii“ komisarz pułkowy Sudarikoff. Nie musi już być z siła bojowa armii sowieckiej, jeżeli władcy bolszewicy zmuszeni są w taki sposób podnosić moralność żołnierzy i oficerów. Małe polityki karabinami maszynowymi i pi-

stoletałami pedza żołnierzy sowieckich na śmierć. Oddziały nadzorujące armie kontrolują zachowanie się oficerów i dowódców.

Stoletami pedza żołnierzy sowieckich na śmierć. Oddziały nadzorujące armie kontrolują zachowanie się oficerów i dowódców.

Stoletami pedza żołnierzy sowieckich na śmierć. Oddziały nadzorujące armie kontrolują zachowanie się oficerów i dowódców.

Stoletami pedza żołnierzy sowieckich na śmierć. Oddziały nadzorujące armie kontrolują zachowanie się oficerów i dowódców.

Stoletami pedza żołnierzy sowieckich na śmierć. Oddziały nadzorujące armie kontrolują zachowanie się oficerów i dowódców.

Stoletami pedza żołnierzy sowieckich na śmierć. Oddziały nadzorujące armie kontrolują zachowanie się oficerów i dowódców.

Bombardowanie węzłów kolejowych pod Moskwą

Bolszewicy cofają się nad Morze Czarne

Pośleg z nimi trwa — Ataki lotnicze na Birmingham oraz Great Yarmouth

Z Głównej Kwatery Kanclerza Hitlera, 14 sierpnia. — Naczelnika Komendy Niemieckich Sił Zbrojnych komunikowała w dniu 13 sierpnia b. r.: „Na południowej Ukrainie dywizje piechoty oraz zmotoryzowane oddziały armii niemieckiej wraz z wojskami sprzymierzonymi ścigają nieprzyjaciela, uchodzącego w kierunku na porty Morza Czarnego. W nieustannym parciu naprzód zmuszane sowieckie strażnice tylnie do walki, przy czym zadane im wielkie straty. Na pozostałych odcinkach frontu wschodniego ataki wojsk niemieckich przyniosły nowe sukcesy. Znaczące eskadry samolotów bojowych obrzucały w ciągu ubiegłej nocy skutecznie bombami rozpryskowymi i zapalającymi ważne węzły kolejowe w rejonie na zachód od Moskwy. W walce przeciwko brytyjskiej żegludze zapośredniczonej zniszczyły samoloty bojowe za dnia w pobliżu Wypu Owechych dwa trachowce, łącznej pojemności 14,000 BRT, oraz zatopili w ciągu ubiegłej nocy w wschodniej wybrzeży Szkocji jeden okręt handlowy, pojemności 5,000 BRT. Skuteczna ataki nocy lotniczej skierowane były poza tym przeciwko zakładom przemysłu zbrojeniowego w Birmingham, jak również przeciwko urządzeniom portowym w Great Yarmouth i Ramsgate. Inne samoloty bojowo bombardowały kilka lotnisk na wyspie. W czasie wypadu ścigaczy, o którym donosił komunikat wczoraj z dnia 12 sierpnia, stępiano jeden dalszy parowiec, pojemności 4,000 BRT. W Afryce północnej niemieckie samoloty niszczące rozpryszczyły na południowy wschód od Sollum koncentrację nieprzyjacielskich pojazdów mechanicznych. W czasie ataku powietrznego na lotnisko brytyjskie Abu Suir, dokonanej w nocy na 12 sierpnia, celnymi bombami spowodowano wielkie pożary i potężne eksplozje w magazynach i składach amunicyjnych. Próby lotnictwa brytyjskiego zaatakowania w dniu wczorajszym zachodnich Niemiec oraz wybrzeża okupowanych obszarów zalały się w ogniu obrony niemieckiej. Myśliwce, artyleria przeciwlotnicza oraz artyleria marynarki zestrzeliły przy tym 42 samoloty brytyjskie. Własnych strat nie poniesiono. Bombowce brytyjskie zrzucały w ciągu ostatniej nocy bomby w różnych miejscowościach Niemiec zachodnich i północnych. Ludność cywilna poniosła nieznaczne straty. Szkód o charakterze gospodarczo-obronnym lub wojskowym nie wyrządzono. — Myśliwce nocy, artyleria przeciwlotnicza i artyleria marynarki zestrzeliły spośród atakujących bombowców brytyjskich 16 maszyn.“

Sukces włoskiej łodzi podwodnej na Atlantyku

Rzym, 14 sierpnia. — Włoski komunikat wojenny ze środy brzmi następująco: „Samoloty włoskie dokonały ataku na wyspę Cypr, gdzie zbombardowały lotnisko w Nicosia. W Famagosta trafiono okręty i urządzenia portowe. W Afryce północnej ogniem artyleryjskim odparto oddziały brytyjskie, które usiłowały przy wsparciu czołgów zbliżyć się do naszych stanowisk na froncie Tobruk. W nieprzyjacielskich urządzeniach fortyfikacyjnych spowodowano szkody wskutek eksplozji. Samoloty nasze ponownie obrzucały celnie bombami urządzenia obronne w Tobruk. W rejonie Nasza Matruk inne eskadry naszego lotnictwa zbombardowały różne cele pomiędzy nimi jedno lotnisko, wyrzucając poważne spustoszenia oraz powodując pożary. Samoloty angielskie zaatakowały Trypolis, Derna i Bardia. W czasie ataku na Benghazi, o którym donosił wczorajszy komunikat wojenny, nasza obrona przeciwlotnicza zestrzeliła 2 samoloty nieprzyjacielskie. W Afryce wschodniej działalność artyleryjską i wywiadowczą na odcinkach frontowych Uelcheit i Cutuaber. Samoloty brytyjskie bombami i ogniem z karabinów maszynowych zaatakowały Gondar i Azozo. Jedną z naszych łodzi podwodnych, operującą na Atlantyku pod dowództwem komandora podporucznika Francesco Murzy, zatopia parowiec brytyjski „Macon“ i statek cysterny „Hornshell“, o łącznej pojemności 17,272 BRT.“

ZGON LORDA WILLINGTONA

Anglia utraciła znów jednego z dyplomatów

Sztokholm, 14 sierpnia. — Reuter donosi z Londynu, że we wtorek po południu, zmarł wskutek zapalenia płuc lord Willington, przeżywszy lat 74. W czasie swej politycznej kariery był lord Willington m. in. wicekrolem Indii, a także czas pisał stanowisko generalnego gubernatora Kanady.

LIZBONA — RIO DE JANEIRO

Carmona zamianowany honorowym generałem Brazylii

Rio de Janeiro 14 sierpnia. — Prezydent republiki portugalskiej generał Carmona został we wtorek rozporządzeniem brazylijskiego prezydenta państwa Getulio Vargasa zamianowany honorowym generałem dywizji wojsk brazylijskich.

Uniw. — W Rio de Janeiro udeilił portugalski promotor Ovírio Salazar godności doktora honoris causa.

Oświadczenie komendanta floty na Chińskim Morzu

„Japonia nie może beczynnynie przyglądać się dokonującemu się okrażaniu“ — „Należy zastąpić stary porządek w Chinach nowym“

Szanghaj, 14 sierpnia. — Sprawodawca floty japońskiej na wodach chińskich komendant Jozoaki Hazawa złożył następujące oświadczenie: „Japonia nie może beczynnynie przyglądać się, jak się dokonuje okrażenie zainicjowane przez Stany Zjednoczone, Anglię, Czongking i Indie holenderskie. Oświadczenie to zostało złożone w środę, w czwartą rocznicę rozszerzenia się japońsko - chińskiego konfliktu na Szanghaj.“

„Nie tylko trzeba zniszczyć planowane okrażenie usilnie popierane przez Chiny, tak oświadczył w dalszym ciągu sprawodawca, lecz trzeba również stary porządek w Chinach zastąpić nowym, tak, iż będą one w stanie zmienić swój nawpół kolonialny ustrój. Japonia winna zdecydowanie pokonać trudności stojące na jej drodze. Flota cesarska w pełnym całościu zajęła swe stanowiska, a tymczasem Japonia energicznie zabiera się do rozwiązywania własnych problemów.“

ODWOŁANIE SIR BATTERSHILLA

Zmiana na stanowisku naczelnego dowódcy na Cyprze

Berno, 14 sierpnia. — Gubernator Cypru Sir William Battershill został odwołany ze swego stanowiska i przeniesiony do brytyjskiego ministerstwa kolonii. Battershill był równocześnie też głównym dowódcą stacjonowanych na Cyprze oddziałów wojskowych. Nazwisko jego następcy nie zostało dotychczas podane do wiadomości, tak iż ponownie wyraża się przypuszczenie, iż Anglię chce Cypr zwać administracyjnie z Syrią, by w ten sposób wielokrotnie krańce do brytyjskiego imperium kolonialnego.

DRAŻLIWE PYTANIA

Hore Belisha o wojnie dwufrontowej

Sztokholm, 14 sierpnia. — Jak donosi londyński korespondent „Nya Dagbladet“ Allehanda“ w czasie debaty odbytej w środę w Izbie Gmin na oświadczenie Atlees, iż Niemcy obecnie walczą na 2ch frontach, czyli iż nastąpił fakt, którego się one zawsze obawiały, zapytał Hore Belisha „na jakim dwóch frontach“ Atlees, że zdecydowanym głosem odpowiedział: „na wschodzie i na zachodzie“ Na to Hore Belisha ponownie zapytał: „Gdzie na zachodzie?“ na to pytanie Atlees nie nie odpowiadał.

Światłocienie

Pisma południowo-amerykańskie wskazują, o pewnego czasu na niebezpieczeństwo, grożące im z Północy. „El Pampero“, dziennik wychodzący w Buenos Aires, pisze: „USA chcą nas zgnieć jak inne narody Ameryki południowej. Spożyczenie na rozwój stosunków z USA wykazuje nam, że Argentyńska może oczekiwać, jeżeli udadzą się osiągnięcia „Piętej Kolumny Yankeeów“.

W Chile „Opinion Valparaiso“ głosi: „Przez bazy chcą Stany Zjednoczone w pierwszym rzędzie wprowadzić kontrolę nad Ameryką południową i następnie przez odpowiednie zakupy i sprzedaż materiałów i broni powiększyć jeszcze gospodarczą zależność od Ameryki północnej.“

Senator Ludwik Herrera w radzie miasta Montevideo przemawiał ostatnio w sposób następujący: „Założenie przez USA bazy będzie oznaczało zniszczenie Ameryki południowej. Imperializm Stanów Zjednoczonych w Ameryce środkowej stanowi dla nas zagrożenie.“

W ten sposób Theromerykanie nawiązują zniszczenie ostatnich kroków Białego Domu wobec nich.

„Porunca Vremii“, czołowy dziennik polityczny Bukaresztu, w związku z nadaniem

wysokiego odznaczenia wojskowego przez Kanclerza Hitlera generałowi Antonescu wysnuwa następujący wniosek: „Odznaczenie generała Antonescu przez Kanclerza Hitlera oraz wymienienie rumuńskich czynów zbrojnych w niemieckich komunikatach wojennych stanowi chwałobną stronę historii Rumunii.“

Jaka rolę spełniają obecnie Niemcy, stanowi cyfra zagranicznych studentów, studiujących na uniwersytetach w Rzeszy. Od stycznia do marca b. r. po naukę do Niemiec pośpieszyło 3,118 młodziaków i dziewcząt ze wszystkich stron świata. Statystyka wykazuje, że należeli oni do 56 najniższych narodowości. 400 posiadało paszporty nansenowskie. Bułgaria wysłała najwięcej młodzieży, bowiem 1,335 studentów i studentek, następnie zantowia 197, Turków i Turczynek, Słowacja wysłała 181, Norwegia 160 studentów. Ciekawą są wnioski, wpływające z głębszego przyjrzenia się tej statystyce, np. widzimy z nich, że połowa zagranicznych studentów zajmowała się studium zawodów technicznych, a dopiero reszta medycyn, przyrodz. gospodark. historii, sztuki, prawa i rolnictwa. Jak widzimy z tego, pomimo wojny, uniwersytety w Rzeszy utrzymały w całej pełni swoje znaczenie wielkich ośrodków wiedzy i nauki.

